

Sygn. akt II W 523/22

(...)

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2023 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **sędzia Justyna Krzysztofik - Skrzydłowska**

Protokolant Agata Kwiecień

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu w dniach 31.05.2023 r. i 13.09.2023 r.

sprawy **K. B.**

ur. (...) w Z.

córki T. i M. z d. C.

obwinionej o to, że:

w dniu 2 marca 2022 roku ok. godz. 18:00 w Ś. ul. (...), pow. (...), woj. (...), rzucając kamieniem w budynek dokonała umyślnego uszkodzenia jednej szyby okiennej powodując straty w kwocie ok. 100 zł, czym działała na szkodę właściciela budynku K. L.

tj. o czyn z art. 124 § 1 kw

w dniu 10 marca 2022 roku o godz. 7:30 w Ś. ul. (...), pow. (...), woj. (...), rzucając kamieniem w budynek dokonała umyślnego uszkodzenia dwóch szyb okiennych powodując straty w kwocie ok. 200 zł, czym działała na szkodę właściciela budynku K. L.

tj. o czyn z art. 124 § 1 kw

obwinioną K. B. uznaje za winną popełnienia czynu opisanego w pkt. I części wstępnej wyroku przyjmując, że uszkodzeniu uległy dwie szyby okienne

i wartość strat wynosi 200 zł oraz za winną popełnienia czynu opisanego w pkt. II części wstępnej wyroku przyjmując, że uszkodzeniu uległa jedna szyba okienna

i wartość strat wynosi 100 zł, stanowiących wykroczenia z art. 124 § 1 kw i za to na podstawie art. 124 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw wymierza jej łącznie karę 1.000 (jednego tysiąca) złotych grzywny;

na podstawie art. 124 § 4 kw orzeka wobec obwinionej obowiązek zapłaty na rzecz pokrzywdzonej K. L. kwoty 300 (trzystu) złotych tytułem równowartości wyrządzonej szkody;

na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 121 § 1 kpw zwalnia obwinioną w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania i nie wymierza opłaty.

Sygn. akt II W 523/22

UZASADNIENIE

SĄD REJONOWY USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

K. B. licząca 43 lata i T. L. liczący 45 lat do początkowych miesięcy 2022 r. pozostawali w związku partnerskim. W dniu 2 marca 2022 r., po rozstaniu, około godziny 18:00 K. B. przybyła do miejsca zamieszkania T. L. w Ś. przy ul. (...) i używając kamienia wybiła dwie szyby okienne o łącznej wartości 200 zł. Wówczas przebywający w mieszkaniu wraz z małoletnim synem T. L. wezwał patrol Policji, jednakże zaniechał złożenia formalnego zawiadomienia o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia wykroczenia.

Następnie w dniu 10 marca 2022 r. K. B. ponownie przyjechała z miejsca zamieszkania w G. do miejsca zamieszkania T. L.. Będąc pod wpływem alkoholu około godziny 7:30 rzucając kamieniem dokonała uszkodzenia szyby okiennej w mieszkaniu zajmowanym przez wymienionego powodując starty w wysokości 100 zł. T. L. wezwał Policję i złożył zawiadomienie. Po przybyciu patrolu K. B. wsiadła do zamówionej taksówki i odjechała.

(dowód: zeznania świadka T. L. -k. 3-4, k. 70 nagranie od godz. 00:14:07 do godz. 00:20:45, zeznania świadka K. L. – k. 69 verte nagranie od godz. 00:07:31 do godz. 00:11:29, zeznania świadka A. J. k. 70 verte nagranie od godz. 00:30:30 do godz. 00:33:03, zeznania świadka K. S. k. 18, k. 82 verte nagranie od godz. 00:04:33 do godz. 00:06:31, notatka urzędowa -k. 1, protokół oględzin – k. 5, protokół badania trzeźwości – k. 6)

K. B. działała z pokrzywdzeniem właścicielki budynku K. L. – matki byłego konkubenta.

(dowód: zeznania świadka K. L. – k. 69 verte nagranie od godz. 00:07:31 do godz. 00:11:29)

K. B. była uprzednio pięciokrotnie karana sądownie za przestępstwa popełnione na terenie Niemiec, gdzie aktualnie zamieszkuje.

(dowód: dane o karalności – k. 21-23, zeznania świadka M. B. -k. 83 nagranie od godz. 00:12:50 do godz. 00:16:30, zeznania świadka M. S. – k. 83 nagranie od godz. 00:10:56 do godz. 00:11:19)

K. B. nie złożyła wyjaśnień w sprawie zarówno na etapie czynności wyjaśniających, jak i przed sądem.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał podstawy do poczynienia pozytywnych ustaleń w zakresie winy i sprawstwa K. B.. Treść dowodów zarówno osobowych, jak i nieosobowych uzupełnia się wzajemnie tworząc obraz zdarzenia.

Niezmiernie wymowne i przekonujące okazały się zeznania T. L., który to za każdym razem dostrzegał obwinioną w miejscu, gdzie doszło do wybicia szyb w zajmowanym przez niego budynku. Materiał zgromadzony w sprawie wskazuje, że motywem dla którego K. B. dopuścić się miała tego rodzaju wykroczeń było zakończenie związku z T. L. i żywiona do niego uraza. Nie istnieją żadne obiektywne powody, które nakazywałyby dyskredytować relację przedstawianą przez T. L.. Mimo zdarzenia zaistniałego w dniu 2 marca 2022 r. nie zdecydował się jeszcze składać formalnego zawiadomienia o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia wykroczenia. Uczynił to dopiero, gdy sytuacja się powtórzyła, co oznacza, że nie jest zainteresowanym bezpodstawnym pogrążeniem obwinionej. Ponadto skoro T. L. twierdzi, że dostrzegł obwinioną w pobliżu posesji po wybiciu szyb i była ona tam obecna według zeznań przybyłych z interwencją funkcjonariuszy Policji, to oznacza, że wersja T. L. zyskuje potwierdzenie w dalszych dowodach. Sąd zeznania uznał za w pełni wiarygodne.

Dał sąd wiarę również zeznaniom K. L., których treść w pełni koresponduje z wersją syna oraz zeznaniom policjantów A. J. i K. S. wskazujących na powody interwencji i osoby zastałe w momencie przybycia. Powyżej wskazane dowody korelują z protokołem oględzin, badania obwinionej w dniu 10 marca 2022 r. wskazującego na stan jej nietrzeźwości oraz z notatką urzędową.

Nieprzydatne do czynienia ustalenia w zakresie zarzutów objętych wnioskiem o ukaranie okazały się natomiast zeznania świadków M. S. i M. B., którzy to ponad informacje o zamieszkiwaniu obwinionej na terenie Niemiec, w ogóle nie byli zorientowani w miejscu pobytu obwinionej w dniach zdarzeń, a tym samym (wbrew tezie dowodowej formułowanej przez obrońcę) nie potrafili z braku wiedzy wskazać jej miejsca pobytu i wykluczyć jej pobyt pod budynkiem zamieszkiwanym przez T. L., kiedy doszło do wybicia szyb okiennych. Zeznania są wiarygodne, lecz ich treść ma wyłącznie znaczenie porządkujące.

Reasumując, skoro K. B. zarówno w dniu 2 marca 2022 roku, jak i 10 marca 2022 roku rzucając kamieniami wybiła szyby okienne wartości raz 200 zł, a raz 100 zł, wyczerpała dwukrotnie ustawowe znamiona wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. Zarzuty wymagały pewnej korekty, lecz wyłącznie w odniesieniu do liczby i wartości szyb uszkodzonych w poszczególnych dniach, co sąd uczynił w oparciu o treść zeznań T. L., protokołu oględzin i notatki urzędowej.

Stopień społecznej szkodliwości czynów jest znaczny. Obwiniona działała złośliwie. Nie ma przyzwolenia na to, aby jakiegokolwiek urazy, pretensje usprawiedliwiały tego rodzaju zachowania. Za pierwszym razem obwiniona działa w chwili, gdy w mieszkaniu obok T. L. znajdował się jego niepełnoletni syn. Za drugim razem działała pod wpływem alkoholu. Swoim zachowaniem okazała rażące lekceważenie porządku prawnego.

Za okoliczności obciążające wymiar kary sąd przyjął uprzednią karalność obwinionej za przestępstwa. Okoliczności łagodzących sąd się nie doszukał.

Sąd wymierzył K. B. łącznie karę grzywny wysokości 1000 zł. Obwiniona biorąc pod uwagę jej wiek i doświadczenie życiowe potrafi wyciągnąć na przyszłość wnioski w zakresie zasadności i konieczności karania za tego rodzaju czyny. Kara w powyżej wskazanym wymiarze zdoła uzmysłowić nieopłacalność wchodzenia w konflikt z prawem i stanowi zasłużoną dolegliwość.

Uwzględniając słuszne interesy pokrzywdzonej właścicielki budynku, w którym doszło do uszkodzenia mienia – K. L., sąd stosując art. 124 § 4 k.w. orzekł wobec obwinionej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę 300 zł.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o w art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 121 k.p.w. Zgromadzony materiał dowodowy nie pozwolił na ustalenie, czy obwiniona posiada stałe źródło dochodu, a ciąży na niej obowiązek zapłaty grzywny oraz zrekompensowania wyrządzonej szkody.